

Папужки

Елінор Фарджон

У кінці вулиці стояла школа. Стара циганка Дайна, яка тримала двох папужок у клітці, сиділа на кутку праворуч від школи, а на куті ліворуч від школи сиділа Сюзанна Браун, що продавала шнурки для черевиків.

Сюзанна думала, що їй дев'ять років, але точно вона не знала. Що стосується віку старої Дайни, то вона його давно забула, він був надто великий, щоб його пам'ятати.

Кожного дня о пів на першу, коли закінчувалися уроки, маленькі хлопчики та дівчата вибігали з воріт школи, і Сюзанна згадувала про обід та діставала хліб зі шкварками.

Перекусуючи, вона розглядала стрічки в косах у дівчат і міцні черевики хлопців. Особливо її цікавили черевики, дуже часто їхні розірвані шнурки були зав'язані вузликами, адже відомо, що таке ці шнурки, але Сюзанна насправді й не сподівалася, що хлопці підійдуть до неї аби купити нову пару шнурків за один пенс.

Мами купували їм шнурки у магазині, і хлопці витрачали свої пенси зовсім на інше – на цукерки, дзиги або кульки. А дівчатка купували за свої пенси бісер, підвіски – крапельки, або букетик фіалок. Але майже кожного дня чи то хлопчик, чи то дівчинка, а то й по двоє-троє зупинялися перед папужками старої Дайни, віддавали їй свої пенси і говорили: "Будь ласка, витягніть мені щастя".

Папужки Дайни були чудовими пташками, і не тільки на вигляд – гладенькі, зелені наче трава, із довгим блакитним пір'ям на хвості, вони були чудові тому, що могли витягти щастя за пенні; а вже дешевше ви щастя ніде не знайдете.

Щойно якийсь малюк підходив зі своїм пенні, стара Дайна казала:

– Просунь палець у клітку, любий!

І коли малюк просовував палець у розчинені дверцята клітки, один з двох папужок стрибав йому на палець, а потім, махаючи крильцями, виходив назовні.

Стара Дайна підсовувала папужці спеціальний мішечок, що завжди висів на клітці, із блакитними, зеленими, рожевими, жовтими, бузковими папірцями, кожен з яких обіцяв якесь щастя, дивна пташка діставала один папірець своїм зігнутих дзьобом, і віддавала малюку.

Але як папужка вгадував, кому яке щастя потрібно: яке потрібно Маріон, Сірілу, Хелен або Х'ю? Усі діти, зсунувши голови, схилялися над маленькими кольоровими аркушиками паперу і дивувалися.

– Яке в тебе щастя, Маріон?

– Я вийду заміж за короля. У мене бузкове. А у тебе, Сіріл?

– У мене зелене. На мене чекають подорожі. А у тебе, Хелен?

– У мене жовте, – говорила Хелен. – У мене буде семеро дітей! А яке щастя в тебе, Х'ю?

– Мені щастить у всіх моїх справах. У мене блакитне, – говорив Х'ю.

А потім вони бігли додому обідати.

Сюзанна Браун сиділа і, затамувавши подих, слухала. Як добре мати щастя! Якби у неї був один зайвий пенс! Але у Сюзанни Браун ніколи не було зайвого пенса. І взагалі пенс бував у неї нечасто.

Але одного разу, коли всі діти розійшлися, а стара Дайна задрімала на сонечку, сталося щось дивне. Дверцята клітки випадково виявилися відчиненими, і один папужка вилетів. Стара Дайна дрімала на своєму кутку і не бачила цього, а Сюзанна побачила.

Вона бачила, як зелена пташка зістрибнула з жердинки і спурхнула на тротуар. Вона бачила, як пташка подріботіла по тротуару, і бачила, як у стічній канаві худа кішка підготувалася до нападу. Серденько у Сюзанни так підскочило, що підкинуло її на ноги. Вона зірвалася з місця раніше, ніж кішка, і кинулася через дорогу з криком: "Кш-шшш!".

Кішка звернула в інший бік, ніби згадала про якісь важливі справи, а Сюзанна підставила руку, і пташка відразу скочила їй на палець. Папужка, що всівся на твоєму пальці, – найкращий подарунок нудного літнього дня. Взагалі, це було найкраще, що трапилося зі Сюзанною Браун за все її життя.

Але це було ще не все. Щойно вона піднесла папужку до клітки, той відразу засунув свій дзьоб у мішечок, витягнув рожеве щастя і дав його Сюзанні. Вона не повірила, що таке можливе, але так воно було. Вона посадила папужку до клітки і пішла у свій кут, тримаючи в руках своє щастя.

Минув час, і Маріон, і Сіріл, і Хелен, і Х'ю перестали ходити до школи. Вони давно загубили своє щастя і взагалі забули про це. Маріон вийшла заміж за учня аптекаря, Сіріл сиднем сидів у конторі, Хелен взагалі не вийшла заміж, а Х'ю ніколи не займався ніякими справами.

А Сюзанна Браун зберігала своє щастя все життя. Вдень вона носила його в кишені, а вночі клала його під подушку. Вона не знала, що там було написано, бо не вміла читати. Але це було ніжно-рожеве щастя, і вона не купила його – воно їй було дано.